



ה"ת 32202/07/16 - רשות ההגבלים העסקיים נגד י. הלל ושות' בע"מ, פנחס עקיבא גינזבורג, אקדמי טרוול בע"מ, שמעון רגב

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 32202-07-16 רשות ההגבלים העסקיים נ' י. הלל ושות' בעמ' ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני
לפני כבוד השופט עמית מיכלס
המבקשת
רשות ההגבלים העסקיים
ע"י רס"מ ורד פולנסקי ועו"ד גדי פרל מהרשות להגבלים
עסקיים, רס"ב גיא ורטהיים
נגד
המשיבים
1. י. הלל ושות' בע"מ
2. פנחס עקיבא גינזבורג
שניהם על ידי עו"ד אורן אדרת 3. אקדמי טרוול בע"מ 4. שמעון
רגב
שניהם על ידי עו"ד רותי ליטבק

החלטה

1. לפני בקשה שנייה להארכת תוקף צו להחזקת תפוסים למשך 180 ימים, החל מיום 14.7.16 ומיום 18.7.16 (למשיבים 1 ו-2 צווים מיום 12.1.16 בתיקי ב"ש 20553-01-16 ו-20547-01-16 וצווים מיום 19.1.16 בתיקי ב"ש 20745-01-16, 20770-01-16 ו-35762-01-16; למשיבים 3 ו-4 צווים מיום 12.1.16 בתיקי ב"ש 20553-01-16 ו-20547-01-16, מיום 25.1.16 בתיקי ב"ש 48418-01-16 ובהסדר דיוני מיום 12.1.16 בתיקי ב"ש 20745-01-16, 20745-01-16 ו-20757-01-16).

כמו כן נתפסו על ידי המבקשת מוצגים נוספים הדרושים לצורך החקירה אשר תוקף החזקתם הוארך בהסכמה ואינם מעניינה של בקשה זו.

2. משיב 2 הינו הבעלים של המשיבה 1 ואילו משיב 4 הינו הבעלים של משיבה 3.

הנכסים שהמשך תפיסתם מבוקש לגבי כלל המשיבים הינם נכסי נדל"ן שונים (ברישום) וכסף מזומן בשווי כולל של מיליוני שקלים, כפי שיפורט להלן. יצוין שבמקור נתפסו על ידי המבקשת נכסים רבים נוספים בשווי של מיליוני ₪ שהושבו למשיבים כבר במהלך חודש ינואר 2016 בעקבות הסכמות שונות שהושגו בין הצדדים. אקדים ואומר שבמהלך הדיון שנערך ביום 14.9.16 התגלעה בין הצדדים מחלוקת אשר לשווי הנכסים התפוסים. במטרה לנסות וליישב מחלוקת זו מצאתי לדחות את המשך הדיון על מנת לאפשר לצדדים להמציא חוות דעת שמאים, ככל שימצאו לנכון. כפי שאראה להלן, המשיבים 3 ו-4 היו היחידים שניצלו הזדמנות זו.



3. פירוט הנכסים והתפוסים:

למשיבה 1:

נכסי נדל"ן:

1. עיקול ברישום של דירה ברח' בן יהודה 62 (או מנדלי מוכר ספרים 12) בתל אביב הידועה כגוש 6906 חלקה 134 תת חלקה 11 בשווי מוערך של 2,300,000 ₪.
2. עיקול ברישום של דירה ברח' הנשיא 156 הרצליה פיתוח הידועה כגוש 6668 חלקה 195 בשווי מוערך של 5,000,000 (נכס זה, כמו גם שני הנכסים בסעיפים 3 ו-4 נתפסו בעקבות הסכמת הצדדים מיום 16.3.16 לפיהן ישוחרר כסף מזומן ויוסרו עיקולים על רכבים).
3. עיקול ברישום של דירה בשד' רוטשילד 26 בתל אביב הידועה כגוש 7462 חלקה 2 תת חלקה 2 בשווי מוערך של 2,850,000 ₪.
4. עיקול ברישום של דירה ברח' בן יהודה 62 בתל אביב הידועה כגוש 6906 חלקה 134 תת חלקה 12 בשווי מוערך של 2,300,000 ₪.

כסף מזומן:

3,000,000 ₪ נותרו מוקפאים בחשבון 26323/44 בסניף 800 בבנק לאומי (לאחר שחרור מיליוני ₪ בעקבות הסכמות קודמות בין הצדדים).

סה"כ: כ- 15,450,000 ₪.

למשיב 2:

נכסי נדל"ן:

1. עיקול ברישום של דירה ברח' מרדכי גור 12 גבעת שמואל הידועה כגוש 6392 חלקה 198 תת חלקה 62 בשווי מוערך (מחצית מהנכס) של 1,350,000 ₪.
2. עיקול ברישום של דירה בשד' רוטשילד 26 בתל אביב הידועה כגוש 7462 חלקה 2 תת חלקה 1 בשווי מוערך של 2,850,000 ₪.
3. עיקול ברישום של דירה בשד' רוטשילד 26 בתל אביב הידועה כגוש 7462 חלקה 2 תת חלקה



3 בשווי מוערך של 2,850,000 ₪.

כסף מזומן:

1,500,000 ₪ נותרו מוקפאים בחשבון 506377/78 בסניף 800 בבנק לאומי (לאחר שחרור סכום דומה בעקבות הסכמות קודמות בין הצדדים).

סה"כ: כ- 8,550,000 ₪.

למשיבה 3:

נכסי נדל"ן:

עיקול ברישום של משרד 25 בקומה 12 ברח' הרכבת בתל אביב הידוע כגוש 6977 חלקה 256. לגבי נכס זה התגלעה מחלוקת בין הצדדים אשר לשוויו. בעוד שהמבקשת טוענת שווי הנכס הוא 700,000 ₪ (לפי מידע נדל"ן ורשות המסים), טען משיב 4 שרכש את הנכס ב 4 מיליון ₪. במהלך הדיון הציגה ב"כ משיבים 3 ו-4 חוו"ד שמאי (נ/1) לפיה שווי הנכס הוא בגבולות 7,000,000 ₪.

מטעם המבקשת לא הוצגה חוו"ד נגדית.

כסף מזומן:

1,800,000 ₪ נותרו מוקפאים בחשבון 167100/60 בסניף 682 בבנק לאומי.

סה"כ: כ- 2,500,000 ₪.

למשיב 4:

נכסי נדל"ן:

1. עיקול ברישום של דירה ברח' טרומן 31 רמת גן הידועה כגוש 6145 חלקה 279 תת חלקה 1 בשווי מוערך של 1,870,000 ₪.

2. עיקול ברישום של דירה ברח' טרומן 31 רמת גן הידועה כגוש 6145 חלקה 279 תת חלקה 7 בשווי מוערך של 1,870,000 ₪.



3. עיקול ברישום של דירת המגורים ברח' ברוש 4 רמת גן הידועה כגוש 6236 חלקה 281 בשווי מוערך (מחצית מהדירה) של 1,870,000 ₪.

4. עיקול ברישום של דירה הידועה כגוש 7185 חלקה 209 תת חלקה 17 בשווי מוערך של 3,000,000 ₪.

5. עיקול ברישום של דירה הידועה כגוש 7185 חלקה 204 תת חלקה 9 בשווי מוערך של 2,700,000 ₪.

כלי רכב:

1. רישום בעיקול של רכב טויוטה לז 28-033-70 בשווי (ע"פ אומדן מחירון ינואר 2016) של 59,000 ₪.

2. רישום בעיקול של רכב סקודה לז 30-135-12 בשווי (ע"פ אומדן מחירון ינואר 2016) של 74,900 ₪.

3. רישום בעיקול של רכב סקודה לז 72-849-53 בשווי (ע"פ אומדן מחירון ינואר 2016) של 100,000 ₪.

כסף מזומן:

100,000 ₪ נותרו מוקפאים בחשבון 11475/64 בסניף 682 בבנק לאומי.

סה"כ: כ- 14,500,000 ₪.

רקע

4. נגד המשיבים וחשודים נוספים נפתחה חקירה סמויה בחשד לביצוע עבירות של הסדר כובל, עבירות מרמה, מתן שוחד, עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון ועבירות נוספות והכל בנוגע לשוק ארגון וביצוע שירותי הטסה וקרקע של משלחות לפולין. במסגרת החקירה הסמויה, ובהמשך עת הפכה החקירה ביום 18.1.16 לגלויה, אספה היחידה החוקרת נגד המעורבים בפרשה ראיות מסוגים שונים הנוגעות הן לחברות עצמן והן למנהליה.

בחלוף כחצי שנה מיום תפיסת הנכסים, בין אם ברישום ובין אם בפועל, עתרה המבקשת להארכת תוקף



החזקתם למשך 180 ימים נוספים (עד לימים 14.1.17 ו- 18.1.17 לפי מועד התפיסה בפועל), בהסתמכה הן על הוראות חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 לצורך חילוט עתידי והן על פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 על מנת שמוצגים אלו ישמשו בהמשך כראיה (עם זאת אעיר שדומה שתפוסים מסוג זה אינם התפוסים נשוא החלטה זו, אלא תפוסים אחרים כגון מסמכים וחומרי מחשב, שתוקף החזקתם הוארך ממילא בהסכמת המשיבים).

טיעוני הצדדים

5. לטענת המבקשת החשד לביצוען של עבירות פליליות על ידי המשיבים הינו גבוה. כמו כן נטען שלמשיבים הוחזרו עד כה נכסים וכספים בסכומים לא מבוטלים וכי שווי העבירות המיוחסות להם עולה בהרבה על שווי הנכסים התפוסים. על פי הנטען היקף שווי העבירות המיוחסות למשיבים 1 ו-2 עומד על סכום של כ- 284,689,169 ₪ ושל משיבים 3 ו-4 על סכום של כ- 173,265,496 ₪.

במהלך הדיון הראשון, שנערך כאמור ביום 14.9.16, הבהירה ב"כ המבקשת שהחקירה נמצאת לקראת סיומה ושלמבקשת יידרש פרק זמן של כחודשיים לסיימה. לדידה של המבקשת, שווי התפיסה הוא מידתי, בפרט לאחר שרוב הכספים שנתפסו במזומן ותפוסים אחרים בשווי של מעל 150 מיליון ₪ הושבו למשיבים ורוב התפוסים שנותרו בידיה כעת הם נכסי נדל"ן ברישום ומשכך פגיעתם במשיבים פחותה. במהלך הדיון הבהירה ב"כ המבקשת שאין בידיה בשלב זה נתונים אשר לרווחי המשיבים אלא רק לגבי היקף העבירה שנגזר משווי העסקאות שבוצעו (הכנסות) ושהחקירה הנוגעת לרווחים טרם הסתיימה.

מנגד טענה ב"כ המשיבים 1 ו-2 שעבירות של הגבלים עסקיים אינן מהוות עבירות מקור ומשכך טענות המבקשת נסמכות על קונסטרוקציה משפטית שנועדה ליצור עבירות מקור לפי חוק איסור הלבנת הון. כמו כן חלקה על טענת המבקשת לפיה היקף העבירה נמדד לפי שווי העסקה וטענה שיש ללמוד על היקפה משווי הרווחים. לפיכך, היקף העבירות המיוחסות למשיבים, לטענתה, הינו נמוך משמעותית מזה הנטען על ידי המבקשת. במהלך הדיון הבהירה שלו הייתה המבקשת משחררת את הכסף המזומן ומשאירה בידיה חלק מהנכסים האחרים, המשיבים היו יכולים "לחיות מזה" (עמ' 4 לפרוטוקול מיום 14.9.16).

6. ב"כ משיבים 3 ו-4 טען שהערכת שווי הנכסים על ידי המבקשת נמצאת, כהגדרתו, ב"חסר מטורף" וציין לשם הדוגמא את משרדה של משיבה 3 ששווי על פי הנטען על ידי המבקשת הוא 700,000 ₪ בעוד ששווי האמתי עומד לדידו על כ- 7 מיליון ₪. לפיכך, טען, שבידי המבקשת כספים "עודפים" אותם עליה להשיב לידי.

בתגובה לטענות משיבים 3 ו-4 אשר ל"עודף" הקיים בקופתה ציינה המבקשת ששווי הנכסים היה ידוע למשיבים טרם הגיעו עמה להסכמות הדיוניות במסגרת הבקשה הראשונה להארכת תוקף התפוסים. בנוסף טענה שמאחר שממילא היקף העבירה גבוה בהרבה משווי הנכסים, הרי שגם אם תתקבל הערכת המחיר שהוצגה על ידי המשיבים, שווי העבירה יהיה גם אז גבוה בהרבה מהנכסים התפוסים. לעניין אי הגשת חוות דעת שמאי



מטעמה נטען שמישים 3 ו-4 התבקשו להמציא חוות דעת שמאי או חוזה שיוכל להצביע על שווי האמתי של הנכס, אולם משלא נענו המשיבים לפניה זו, פנתה המשיבה בעצמה לרשם המקרקעין ומכאן השומה שהציגה לבית המשפט.

דין

7. החשד הסביר

עיון בדוחות הסודיים ובחינת הראיות גולמיות שהוגשו לעיוני במהלך הדיונים, מצביע על קיומו של חשד סביר הקושר את כלל המשיבים למיוחס להם, כנדרש בשלב זה של ההליך המשפטי. ראו בעניין זה מסמכים, שחלקם כוללים גם צרופות מסוגים שונים, שסומנו ביום 21.11.16 במ/3 - במ/11. כמו כן נותנים המסמכים שסומנו אינדיקציה להיקף הפעילות העסקית שלהם. מאחר שהחקירה נמצאת עדין בעיצומה לא ניתן מטבע הדברים לפרט במסגרת החלטה זו את תוכן המסמכים שסומנו, אולם ניתן לומר, ולו בקווים כלליים, שהתמונה הראייתית המצטיירת היא שאכן בוצע תיאום מחירים בין גורמים בחברות השונות וקביעת מנגנון להעדר תחרות ביניהם. תיאום זה גרם על פי החשד לשמירה על מחיר שוק גבוה והעדר תחרות אמיתית בניגוד לתכלית המכרזים ובאופן שגרם בסופו של יום להורי התלמידים שהשתתפו במסעות לשלם מחיר גבוה יותר מהמחיר לו היו נדרשים ככל שהיו מתקבלות הצעות מחיר אמיתיות שמטרתן לזכות במכרז.

8. הימשכות החקירה

מדובר בחקירה נרחבת הכוללת בדיקת טיולים רבים שאורגנו במשך מספר שנים הן על ידי המשיבים והן על ידי חברות נוספות. מאחר שמדובר בין השאר בצורך לבדוק התנהלות עסקית של המשיבים, הרי שחלק מפעולות החקירה מתמקדות במסמכים ונתונים שנמצאים בידי המשיבים עצמם. אחת ממטרות איסוף המסמכים היא בירור שאלת הרווח, שהיא אחת הסוגיות המבססות את סלע המחלוקת בין הצדדים בכל הנוגע לאופן בו יש לחשב את שווי העבירה. כך למשל התברר במהלך הדיון שנערך ביום 14.9.16 שהיחידה החוקרת המתונה לנתונים הנוגעים למחזור הפעילות העסקית של משיבה 1 וזו אכן התחייבה מצדה להעביר נתונים אלו "עד סוף שבוע הבא" (פרוט' עמ' 9 ש' 14), אולם נתונים אלו לא הועברו או שהועברו בחלקם.

9. היקף העבירה ושווי הנכסים

עיקר המחלוקת בין הצדדים נגעה, כאמור, לאופן חישוב שווי או היקף העבירות, עובדה שיש בה כדי להשפיע, בין השאר, על בחינת מידתיות המשך החזקת הנכסים והכספים שנתפסו.

לטענת המבקשת היקף שווי העבירה של משיבים 1 ו-2 עומד על 307,393,336 ₪ ושל משיבים 3 ו-4 עומד על 207,310,643 ₪. סכומים אלו מהווים את הכנסות החברות במועדים הרלוונטיים ומתבססים על נתונים שהועברו למבקשת על ידי החברות עצמן.



לאור העבודה שמדובר בסכומים גבוהים לכל הדעות, טענה המבקשת ששווי הנכסים התפוסים נופל בהרבה משווי היקף העבירות. עוד הדגישה המבקשת שמיום תחילת החקירה ועד היום הוחזרו למשיבים 1 ו-2 תפוסים בשווי של כ- 155,000,000 ₪ ולמשיבים 3 ו-4 תפוסים שונים בשווי של כ- 500,000 ₪.

במהלך הדיון לא חלקו המשיבים על כך שהסכומים בהם נקבה המבקשת משקפים את הכנסות המשיבים מפעילותם העסקית. עם זאת היו הצדדים חלוקים בשאלה האם סכומים אלו מגלמים את "שווי העבירה", כטענת המבקשת, או שמא יש ללמוד מהו שווי העבירה מרווחי החברות, כטענת המשיבים.

10. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים בעניין זה, אני סבור שעמדתה העקרונית של המשיבים משקפת נכונה את מצב הדברים במקרה זה. אכן, בשורה של החלטות קבע בית המשפט העליון ש "בלעו של גזלן" משמעו הכספים בהם בוצעה העבירה ולא הרווח או העמלה שגזור העבריין אגב ביצועה. הסיבה לכך טמונה, בין השאר, בהכרה בכך שכאשר מדובר ברכוש שהושג בעבירה, אין מדובר ברכושו של הנאשם, אלא ברכושו של הציבור ולכן יש לחלטו (ראו בש"פ 5723/14 טולוטו שיר נ' משטרת ישראל (3.11.14) [פורסם בנבו] וע"פ 4980/07 אלון כהן נ' מדינת ישראל (11.2.09) פסקה 34 [פורסם בנבו], אליהן הפנתה המבקשת בטיעוניה).

ואולם, דומני שהמקרים המתוארים בשתי ההחלטות הללו שונים עובדתית מהמקרה שלפני ואין לגזור מהם גזירה שווה למקרה שלפנינו. כך, בעניין טולוטו שיר "עסקו" של העורר היה ארגון וניהול של משחקים אסורים. בעניין אלון כהן "עסקו" של העורר התמקד בזיוף רחב היקף של רכבים ומכירתם לעשרות אנשים בשווי שוק הגבוה בהרבה משווי הריאלי. הנה כי כן, "עסקם" של שני העוררים בשני המקרים היה עסק לא חוקי ביסודו שכל מטרתו הייתה רווח כספי. אוסיף ואומר שבעניין אלון כהן תוצאת מעשיו הפליליים הייתה יכולה, במובן מסוים, אף לסכן חיים. לעומת זאת, עסקם של המשיבים הינו חוקי ביסודו, למרות שהמעשים המיוחסים להם, על פי החשד, בוצעו במסגרתו. מבלי להקל ראש כהוא זה במעשים החמורים המיוחסים למשיבים על פי החשד, הרי שבשונה מאלון כהן ומשיר טולוטו, הם סיפקו "מוצר" ממנו הפיקו תועלת תלמידים רבים לאורך השנים.

הבדל מהותי נוסף בין המקרים נעוץ בעובדה שלמשיבים, בשונה משיר וכהן, היו הוצאות לגיטימיות רבות כחלק מניהול עסקם, שבאו לידי ביטוי בתשלום לספקים השונים עמם עבדו. למרות שהמבקשת טרם גיבשה הערכה סופית אשר לשווי הרווחים ביחס לכלל הכנסות, ועמדתי היא שהדבר אינו רובץ לפתחה, הדעת נותנת שהוצאתם לפועל של קבוצות התלמידים למסעות, בפרט כאשר מדובר בפעילות עסקית נרחבת כטענת המבקשת, הייתה כרוכה בעלויות לא מבוטלות ששולמו לספקים השונים מתוך כלל ההכנסות. אין זה סביר לטעמי שכספים אלו ששולמו על ידי המשיבים לספקים תמי לב במסגרת פעילות עסקית לגיטימית ביניהם, ייחשבו כסכומים בהם יש להכיר לצורך חישוב היקף העבירה, או, במלים אחרות, ככספים "השייכים לציבור" בנימוק שמקורם בעבירה.

בשלב זה, כאמור, טרם הוצג נתון זה לבית המשפט ודומה שבדיקתו מתבצעת בימים אלו ממש.

11. לאחר שנתתי דעתי לכל האמור, כמו גם לעובדה שמרבית התפוסים שנותרו בידי המבקשת היום הינם



תפוסים "ברישום" בלבד, לעובדה שמיום תחילת החקירה ועד היום שוחרר למשיבים כסף מזומן רב מתוך רצון לאזן בין תכלית החילוט מצד אחד ובין האינטרס שלא להביא לקריסת החברות ובכך לפגוע בציבור התלמידים המשתתפים במסעות מצד שני, ובהתחשב בעובדה שעד מועד כתיבת החלטתי זו לא ברור מהו הרווח שצמח למשיבים כתוצאה ממעשיהם בהשוואה לרווח שהיה צומח להם לו היו מתנהלים בצורה חוקית, ומאחר שאין להטיל את האחריות לקיומו של חסר זה על המבקשת שנתקלה בקשיים לא מבוטלים להשגתו, אני נעתר בשלב זה לבקשה ומורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים לתקופה נוספת של 180 יום.

12. בהעדר נתונים חקירתיים אשר לשווי רווחי החברות, מבוססת החלטתי זו למעשה על הערכת שווי היקף העבירה בהסתמך על הנתונים היחידים המצויים בידי המבקשת נכון להיום, קרי שווי הכנסות החברות, זאת כאמור בניגוד לקביעתי שבמקרה הנוכחי נכון יותר להסתמך על שווי הרווחים.

ואולם, נוכח הימשכות ההליך הנוכחי, והעובדה שהמועד האחרון להחזקת התפוסים פג כאמור כבר בחודש יולי 2016, המשמעות המעשית של החלטתי זו הוא מתן אפשרות למבקשת להחזיק בתפוסים למשך כחודש אחד נוסף מהיום בטרם תאלץ להגיש בקשה נוספת להארכת תוקף התפוסים, ככל שתמצא לנכון. במצב דברים זה, ככל שהחקירה לא תסתיים עד אז וככל שתוגש בקשה נוספת להארכת תוקף החזקת התפוסים, מצופה יהיה מהמבקשת לפעול ברוח החלטה זו ולספק לבית המשפט נתונים הנוגעים לרווחיהם של המשיבים, כמו גם הערכה לגבי סך הרווחים ה"עודפים" כלומר הפער בין הסכומים שנגבו בפועל לבין הסכומים שהיו אמורים להיגבות לו המכרז היה מתנהל בצורה תקינה. הערכתי היא שהשגת נתונים אלו ועיבודם הם אלו שעומדים נכון להיום במוקד החקירה המתנהלת ואף הייתי עד במהלך הדיונים שהתנהלו במסגרת בקשה זו לניסיונותיה של המבקשת להשלימים. ככל שלא ניתן יהיה לספק נתונים אלו חרף הפעולות החקיריות שנעשו, תתבקש המבקשת לספק לכך הסבר מפורט.

כמו כן, ומאותם נימוקים, מצאתי שאין חשיבות בשלב זה לשומה שהוגשה מטעם משיבה 3 בקשר לערכו של המשרד ברחוב הרכבת.

13. ועוד הערה אחת טרם חתימה - לנתון הנוגע לרווחיהם של המשיבים כתוצאה מביצוע העבירות הנטענות יכולה להיות משמעות נוספת והיא הסבת הכספים שנועדו לחילוט לצורך פיצוי הנפגעים או הניזוקים, אפשרות שהוכרה על ידי בית המשפט העליון במקרים מתאימים (ראו עניין כהן לעיל פסקה 45). במקרה שלפני אין חולק על כך שאנשים רבים השתתפו במסעות אותם ארגנו המשיבים לאורך השנים. כמו כן סביר שכל שהליך המכרז היה מתקיים באופן תקין על פי חוק, עלות המסע עבור כל אחד מהמשתתפים הייתה נמוכה יותר. גם אם יתברר בסופו של יום שההפרש בין עלות המסע בפועל לכל תלמיד לבין העלות שיכול היה התלמיד לשלם, לו היה מתקיים מכרז תקין, נמוך עבור המשתתף הבודד, הרי שריבוי המקרים יכול להצביע על כך שסך רווחיהם העודפים של המשיבים, כלומר הסכומים שנגזלו מהציבור, הינו גבוה ביותר. גם לצורך הגשמת מטרה זו ישנו אינטרס ציבורי ראשון במעלה להותיר בקופת החילוט כספים ונכסים בסכומים גבוהים.



התוצאה

14. תוקף החזקת התפוסים המפורטים לעיל בפרק "פירוט הנכסים והתפוסים" יוארך למשך 180 יום נוספים החל מיום 14.7.16.

היה ותוגש בקשה נוספת להארכת תוקף התפוסים - תצרף המבקשת נתונים אשר לרווחי החברות והרווחים ה"עודפים".

15. המזכירות תעביר לצדדים החלטתי זו בפקס ותוודא קבלתה.

16. החומר הסודי שהוגש במהלך הדיונים על ידי המבקשת, יוכנס לכספת בית המשפט ויוחזר למבקשת בתאום מראש עם מזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשע"ז, 15 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.